

MUNKÁCSY MIHÁLY (1844-1900)

Szerelmi dal, 1888

Olaj, fa, 88,5x70 cm
Jelezve jobbra lent: M. de Munkácsy

Kezdő ár: 26 000 000 Ft / 91 228 EUR
Becsérték: 40 000 000 - 60 000 000 Ft
Estimated value: 140 351 - 210 526 EUR

munkacsy

Munkácsy Mihály az 1880-as évek második felében, leginkább 1886 és 1888 között festette kosztümös zsánerjelenetekből álló képsorozatát. A XIII. Lajos korabeli ruhákban látható női alakok lírai jelenetek főszereplőiként, hízművészet főlé hajolva, vagy valamilyen hangszeren játszva, valamennyi képen azonos környezetben jelennek meg. Az ólomozott keretbe foglalt ablak-szemek előtt elhelyezett karosszéket, asztalt vagy hízművészetet az ablakpárkányon álló virág-cserepek teszik hangulatosabbá, egyben kicsit anakronisztikusan polgári keretet is adva a látványnak. A jelenetek férfi szereplői nézőként, hallgatóként vannak jelen, mintegy kiemelve a nők ábrándos szépségét.

A korban nagy népszerűségnek örvendő kompozíciók különböző címmel - *Ballada, Régi dal, Elbeszélés, Flört, Hízművészet leány, Asszony, bor, szerelem* - fordultak elő a korabeli katalógusokban, illetve keltek útra angliai, németországi vagy amerikai magángyűjtemények felé. Vala-

mennyihez azonos környezetet, ruhákat és igen gyakran azonos modelleket alkalmazott a festő. Az itt látható mű megegyezik a sorozat többi darabjával, különösen az 1888-ban készült *Ballada* ismert változataival. Végvári Lajos 1958-ban kiadott Festménykatalógusa (in: Végvári Lajos: Munkácsy Mihály élete és művei, Budapest 1958) három változatot reprodukál, a katalógus 451, 452 és 460-as tételként.

Mindegyiken ugyanazt - a jelen képen is megjelenő - mandolinon játszó fiatal nőt látjuk, az első két képen egy idősebb és egy fiatalabb férfi társaságában, a harmadikon pedig egy férfit hallgatóval. Ez utóbbi párja a *Szerelmi dal*, melyen a fiatalabb férfit szokatlanul közelről ábrázolta a festő, amint a távolba tekintő, álmodozva daloló nőt hallgatja. A két alak közeli kivágása a sorozat többi darabjától eltérő, intimebb, egyben érzelmi feszültséggel teli hangulatot kölcsönöz a képnek. A Magyar Nemzeti Galéria Adattárában őrzött Számlakönyvében, amely a Munkácsy és Charles Sedelmeyer műkeres-

kedő között bonyolított adás-vételeket rögzíti (Comptes de M. Sedelmeyer du 1er Janvier 1879 au 31 Décembre 1888, MNG Adattár, leltári szám: 3053/1930) 1888 októberében több hasonló témájú, bár címben ezzel nem egyező képet találunk. A cím azonban az évek folyamán, a különböző tulajdonosváltások során akár többször is változhatott.

A *Szerelmi dal* minden tekintetben megfelel Munkácsy késői stílusának. A kép a párizsi Dubus festékkereskedésből származó, vörösre alapozott fatáblára készült, Munkácsy jól ismert színkezelésével, ecsethasználatával. Különösen jellemző az ablakon beáramló fény megjelenítése, az üvegen át látható kert üde zöld színe, vagy a fény által feloldott formák (a virágok, a nő haja, ruhája) könnyed megjelenítése. Kiemelkedően szép a fiatal nő lágyan megfestett portréja. A szakirodalomban eddig ismeretlen *Szerelmi dal* egyike Munkácsy legszebb kosztümös zsánerképeinek.

BOROS JUDIT

1. Munkácsy műterme Párizsban. Pataky László rajza. Forrás: Vasárnapi Újság, 1890.

2. Munkácsy Mihály: Ballada, 1888. Amerikai magántulajdonban

